

Ministerstwo Klimatu i Środowiska

Podsekretarz Stanu
Anita Sowińska

DGO-OP.0500.45.2026.JM
4557813.18820620.15234347
Warszawa, 01-10-2026

Dotyczy: odpowiedź na interpelację Posła Grzegorza Płaczka (znak: K10INT19636)
Temat: konieczność pilnej interwencji rządu RP na forum Unii Europejskiej w związku z obciążeniami dla mikro, małych i średnich przedsiębiorstw wynikającymi z rozporządzenia PPWR¹

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z interpelacją nr K10INT19636 Posła Grzegorza Płaczka przekazuję odpowiedź w zakresie kompetencji Ministra Klimatu i Środowiska.

1. Czy Rząd RP popiera propozycję Komisji Europejskiej COM(2025) 982 dotyczącą zawieszenia stosowania art. 45 ust. 3 PPWR do dnia 1 stycznia 2035 r.?
2. Czy Rząd RP zamierza aktywnie poprzeć tę propozycję podczas prac Rady Unii Europejskiej i zabiegać o jej przyjęcie?
6. Czy Rząd RP zamierza zabiegać o wprowadzenie uproszczeń lub mechanizmu de minimis dla mikro- i małych przedsiębiorstw wprowadzających niewielkie ilości opakowań na rynki innych państw UE?

Na wstępie należy zaznaczyć, że w trakcie prezydencji cypryjskiej COREPER² podjął decyzję o zaprzestaniu rozpatrywania wniosku COM(2025) 982, który w art. 2 przewidywał zawieszenie obowiązku wyznaczenia upoważnionego przedstawiciela ds. rozszerzonej odpowiedzialności producenta, zwanej dalej: „ROP” do dnia 1 stycznia 2035 r. Komitet uznał, że systemy EPR powinny zostać poddane kompleksowej analizie w kontekście nowego aktu w sprawie gospodarki o obiegu zamkniętym (*Circular Economy Act*, CEA), którego publikację zaplanowano na jesień 2026 r.

Aktualnie Polska (Ministerstwo Rozwoju i Technologii oraz Ministerstwo Klimatu i Środowiska, zwane dalej: „MKiŚ”), a także przedstawiciele innych państw członkowskich podejmują działania na szczeblu Unii Europejskiej (m.in. przygotowanie non-paperów³, dyskusje podczas grup roboczych w Radzie, organizowane przez Komisję Europejską

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/40 z dnia 19 grudnia 2024 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, zmiany rozporządzenia (UE) 2019/1020 i dyrektywy (UE) 2019/904 oraz uchylenia dyrektywy 94/62/WE, zwane dalej: „PPWR”.

² Committee of the Permanent Representatives of the Governments of the Member States to the European Union.

³ W dniu 24 września 2026 r. podczas posiedzenia Competitiveness Council Polska przedstawiła non-paper w sprawie PPWR.

spotkanie Wyśanników ds. MŚP⁴, dyskusja w Parlamencie Europejskim⁵) mające na celu rozwiązywanie największych problemów związanych z rozpoczęciem stosowania PPWR⁶, do których należą m.in. obowiązek wyznaczenia przez producenta upoważnionego przedstawiciela ds. ROP, potrzeba jednolitych i terminowo dostępnych wytycznych dotyczących stosowania PPWR oraz przyspieszenia prac nad aktami delegowanymi i wykonawczymi i regularną aktualizację wytycznych⁷ i FAQ⁸. Podczas ostatnich posiedzeń AGS⁹, które odbyły się w dniach 7 i 21 września 2026 r., w ramach punktów „Sprawy różne” kilka delegacji zwróciło się z prośbą o ponowne rozpatrzenie wniosku COM(2025) 982, ograniczonego do kwestii stosowania obowiązku wyznaczenia upoważnionego przedstawiciela ds. ROP w odniesieniu do małych producentów na mocy PPWR. Szereg delegacji, w tym Polska poparło tę propozycję. MKiŚ będzie kontynuowało aktywny udział w pracach nad przedmiotowymi zagadnieniami.

MKiŚ dostrzega potrzebę ograniczenia obciążeń administracyjnych najmniejszych przedsiębiorców, w szczególności prowadzących transgraniczną sprzedaż produktów oraz udostępniających niewielkie ilości opakowań w kilku państwach członkowskich. W pierwszej kolejności resort klimatu popiera ustanowienie progu *de minimis* dla obowiązku wyznaczania upoważnionego przedstawiciela ds. rozszerzonej odpowiedzialności producenta, zwanej dalej: „ROP”. Co do zasady nie opowiada się natomiast za zwolnieniem tych podmiotów z obowiązku rejestracji i sprawozdawczości, bowiem rezygnacja z tych obowiązków ograniczałaby możliwość identyfikowania producentów działających na rynku oraz sprzyjałaby powstawaniu zjawiska „gapowiczów”, tj. podmiotów, które wprowadzają opakowania do obrotu, lecz nie uczestniczą w finansowaniu systemu ROP (pokrywającego m.in. koszty gospodarowania odpadami). MKiŚ ma jednak świadomość, że zwolnienia z obowiązku rejestracji, finansowania ROP i sprawozdawczości funkcjonują już w niektórych państwach członkowskich, dlatego jest gotowe uczestniczyć w pracach nad określeniem odpowiedniego limitu ilości opakowań wprowadzanych do obrotu, poniżej którego zwolnienie takie mogłoby mieć zastosowanie. W ocenie MKiŚ próg masowy powinien stanowić jedyną przesłankę zwolnienia, aby uniknąć niepewności związanej z oceną charakteru produktów i zapewnić jasne zasady dla przedsiębiorców oraz organów kontroli. Ponadto ewentualne zwolnienie powinno być ograniczone do producentów mających siedzibę w Unii Europejskiej.

3. Ile polskich mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących sprzedaż transgraniczną może zostać objętych obowiązkami EPR wynikającymi z PPWR?

MKiŚ nie posiada danych pozwalających na określenie ilu mikro-, małych i średnich przedsiębiorców prowadzi sprzedaż transgraniczną. W Rejestrze podmiotów w BDO wpis w dziale VI Tabeli 5 *Wprowadzający opakowania oraz eksportujący produkty w opakowaniach i dokonujący wewnątrzwspólnotowej dostawy produktów w opakowaniach* posiadało 36 606 podmiotów (stan na dzień 17.09.2026 r.), są to jednak dane uwzględniające wszystkich przedsiębiorców, a nie tylko sektor MŚP. Jednocześnie należy wyjaśnić, że w zakresie obowiązków wynikających z ROP systemy te funkcjonują w państwach członkowskich od wielu lat (PPWR rozszerza ogólne wymagania ROP określone w art. 8 i 8a dyrektywy

⁴ <https://ec.europa.eu/transparency/expert-groups-register/screen/meetings/consult?lang=en&meetingId=65542&fromExpertGroups=2666>

⁵ https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/CRE-10-2026-09-16-ITM-010_PL.html

⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2025/40 z dnia 19 grudnia 2024 r. w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, zmiany rozporządzenia (UE) 2019/1020 i dyrektywy (UE) 2019/904 oraz uchylenia dyrektywy 94/62/WE, zwane dalej: „PPWR”.

⁷ [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=PI_COM:C\(2026\)3702](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=PI_COM:C(2026)3702)

⁸ https://environment.ec.europa.eu/publications/faq-packaging-and-packaging-waste-regulation-ppwr_en

⁹ Antici Gr. (Simplification).

2008/98/WE¹⁰ m.in. o dodatkowe kategorie kosztów pokrywanych przez producentów, obowiązek wyznaczenia upoważnionego przedstawiciela ds. ROP przez producentów mających siedzibę w innym państwie członkowskim oraz producentów z państw trzecich, jeżeli udostępniają oni po raz pierwszy opakowania lub produkty w opakowaniach bezpośrednio użytkownikom końcowym w danym państwie członkowskim, wymagania wobec platform internetowych). Przedsiębiorcy prowadzący transgraniczną sprzedaż produktów w opakowaniach już przed rozpoczęciem stosowania PPWR byli zobowiązani do rejestracji, składania sprawozdań oraz finansowania gospodarowania odpadami opakowaniowymi w każdym państwie członkowskim, na którego rynku udostępniali produkty w opakowaniach, o ile dane państwo członkowskie nie przewidziało krajowych zwolnień w tym zakresie. W Polsce każdy wprowadzający produkty w opakowaniach (producent) jest zobowiązany do uzyskania wpisu do rejestru oraz składania sprawozdań. Jednocześnie wprowadzający produkty w opakowaniach, którzy w danym roku kalendarzowym wprowadzili do obrotu opakowania w ilości nieprzekraczającej 1 tony mogą skorzystać ze zwolnienia z realizacji obowiązków w zakresie ROP.

4. Czy Ministerstwo posiada analizę kosztów, jakie poniosą polskie MŚP w związku z realizacją obowiązków EPR w innych państwach członkowskich, w tym kosztów rejestracji, raportowania i ustanawiania przedstawicieli? Jeżeli tak, proszę o przedstawienie jej wyników.

MKiŚ nie prowadziło analizy kosztów, jakie polskie mikro-, małe i średnie przedsiębiorstwa ponoszą w związku z realizacją obowiązków wynikających z systemów ROP w innych państwach członkowskich, w tym kosztów rejestracji, sprawozdawczości oraz ustanawiania upoważnionych przedstawicieli. Polska nie ma bowiem wpływu na szczegółowy sposób ukształtowania tych systemów w innych państwach członkowskich. Zgodnie z art. 8 i 8a dyrektywy 2008/98/WE państwa członkowskie ustanawiają krajowe systemy ROP i określają zasady ich funkcjonowania, z zachowaniem minimalnych wymogów ogólnych przewidzianych w prawie Unii. W konsekwencji każde państwo członkowskie posiada odrębny krajowy system ROP, co oznacza, że w Unii Europejskiej funkcjonuje 27 takich systemów. Dodatkowo w każdym państwie członkowskim rozwiązania te są zróżnicowane w zależności od strumienia odpadów i obejmują w szczególności opakowania, baterie i zużyte baterie, zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, oleje, opony oraz pojazdy wycofane z eksploatacji, a w przyszłości również tekstylia. W praktyce oznacza to, że nawet systemy ROP funkcjonujące w tym samym państwie członkowskim dla różnych strumieni odpadów mogą być zorganizowane odmiennie, stosownie do właściwości danego strumienia oraz związanych z nim potrzeb organizacyjnych.

5. Czy Rząd RP zamierza wystąpić na forum UE z inicjatywą stworzenia jednolitego europejskiego systemu rejestracji i rozliczania obowiązków EPR, tak aby przedsiębiorca nie musiał realizować równoważnych obowiązków odrębnie w każdym państwie członkowskim?

MKiŚ nie planuje obecnie wystąpienia na forum Unii Europejskiej z inicjatywą utworzenia jednolitego europejskiego systemu rejestracji i rozliczania obowiązków ROP. Należy zauważyć, że przedsiębiorcy w Polsce ponieśli już znaczne koszty związane z utworzeniem i wdrożeniem Bazy danych o produktach i opakowaniach oraz o gospodarce odpadami (BDO), a także z dostosowaniem swoich systemów i procesów do jej obsługi. BDO obejmuje krajowy rejestr podmiotów wprowadzających produkty, produkty w opakowaniach

¹⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającą niektóre dyrektywy, zwana dalej: „dyrektywą 2008/98/WE”.

i gospodarujących odpadami, do którego wpisują się wszystkie podmioty objęte obowiązkami w zakresie ROP. Za pośrednictwem BDO podmioty te składają również wymagane sprawozdania. Utworzenie jednolitego rejestru unijnego mogłoby być rozwiązaniem korzystnym z punktu widzenia przedsiębiorców prowadzących działalność transgraniczną, ponieważ ograniczałoby konieczność odrębnej rejestracji w poszczególnych państwach członkowskich. Jednocześnie jego opracowanie i wdrożenie wymagałoby dostosowania krajowych systemów oraz systemów informatycznych przedsiębiorców, co wiązałoby się z poniesieniem przez nich kolejnych kosztów. Koszty te ponosiłyby również podmioty, w tym mikro-, mali i średni przedsiębiorcy, które nie prowadzą sprzedaży transgranicznej i nie korzystałyby bezpośrednio z uproszczeń związanych z utworzeniem jednolitego systemu unijnego. Ocena zasadności takiego rozwiązania powinna zatem uwzględniać zarówno potencjalne uproszczenia administracyjne, jak i koszty przejścia z już funkcjonujących systemów krajowych na nowy system unijny.

7. Czy Ministerstwo monitoruje przypadki, w których obowiązki EPR powodują ograniczenie lub rezygnację polskich przedsiębiorców ze sprzedaży transgranicznej? Jeżeli tak, proszę o przedstawienie dostępnych danych.

MKiŚ nie monitoruje przypadków, w których obowiązki ROP powodują ograniczenie lub rezygnację polskich przedsiębiorców ze sprzedaży transgranicznej.

8. Czy Ministerstwo posiada dane dotyczące kosztów badań laboratoryjnych, dokumentacji technicznej i innych działań związanych z wykazaniem zgodności opakowań z PPWR, jakie mogą ponosić polskie MŚP?

MKiŚ nie posiada szczegółowych danych dotyczących kosztów badań laboratoryjnych, sporządzania dokumentacji technicznej ani innych działań związanych z wykazaniem zgodności opakowań z wymaganiami PPWR, które mogą ponosić polskie mikro-, małe i średnie przedsiębiorstwa. Resort klimatu dysponuje jedynie informacjami przekazywanymi w tym zakresie przez przedsiębiorców w kierowanych do resortu pismach. Jednocześnie należy wskazać, że ocena skutków regulacji, w tym jej wpływu na przedsiębiorstwa, została przeprowadzona przez Komisję Europejską na etapie procesu legislacyjnego dotyczącego PPWR.

9. Czy Rząd RP zamierza zabiegać o wzajemne uznawanie w całej UE równoważnych badań, certyfikatów i dokumentacji dotyczących opakowań, tak aby przedsiębiorca nie był zmuszony do wielokrotnego wykonywania tych samych czynności?

Sformułowanie pytania nie pozwala na jednoznaczne ustalenie, jakich konkretnie badań, certyfikatów lub dokumentacji oraz jakich przypadków ich ewentualnego wielokrotnego wykonywania ono dotyczy. W związku z brakiem doprecyzowania tego zagadnienia nie jest możliwe przedstawienie stanowiska resortu w tym zakresie.

10. Czy Rząd RP zamierza przeprowadzić, wspólnie z Ministerstwem Rozwoju i Technologii oraz Ministrem do spraw Unii Europejskiej, ocenę wpływu PPWR na konkurencyjność polskiego sektora MŚP i e-commerce oraz przedstawić Komisji Europejskiej propozycje ograniczenia obciążeń administracyjnych?

MKiŚ obecnie nie planuje przeprowadzenia odrębnej oceny wpływu PPWR na konkurencyjność polskiego sektora MŚP i handlu elektronicznego. Wstępna ocena wpływu projektowanych przepisów w tym zakresie była prowadzona w 2023 r. na etapie przygotowywania stanowiska Rządu RP do projektu wniosku COM(2022)677 (projekt

PPWR). Jednocześnie MKiŚ nadal będzie podejmowało na forum Unii Europejskiej działania zmierzające do ograniczenia obciążeń administracyjnych związanych ze stosowaniem PPWR. Jak wskazano powyżej, Komisja Europejska planuje jesienią 2026 r. publikację CEA. Część zagadnień, których rozwiązanie może wymagać zmian w PPWR, w szczególności dotyczących ROP, może zostać włączona do prac nad CEA. MKiŚ deklaruje gotowość do aktywnego uczestnictwa w tych pracach.

Z wyrazami szacunku

Anita Sowińska
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

Do wiadomości:
Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM.